ANUL IX No. 2640 — EDIŢIA A TREIA — VINERI 20 SEPTEMBRE 1896

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE
INCEP DE LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CAREĬ LUNĬ
şi se plătesc tot-d'a-una înainte
In *Bucureştĭ* la Casa administraţieĭ
In *Judeţe* şi *Streinătate* prin mandate poştale

	Ţară	Streinătate
Un an	30 Leĭ	50 Leĭ
Şase lunĭ	15	25
Treĭ lunĭ	8	13

Un număr în streinătate 20 banĭ
MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZĂ

Adevĕrul

Să te rereştĭ Romîne de cuiŭ strein în casă!
V. Alexandri

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE
In BUCUREŞTI şi JUDEŢE se primesc numaĭ la ADMINISTRAŢIE
In STREINATATE, direct numaĭ la administraţie şi la *toate Oficiile de Publicitate*

Anunciurĭ la pag. IV		0,30 b. linia
» » » III		2,— leĭ »
» » » II		3,— » »

Un număr vechiŭ 20 Banĭ

ADMINISTRATIA — PASAG. BĂNCEĬ NATIONALE (TELEFON No. 25)

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACTIA — PASAG. BĂNCEĬ NATIONALE (TELEFON No. 25)

SCOPUL VIZITEI IMPARATULUI

SUCCESELE D-LUI STURDZA

Nu ştiŭ dacă vizita împăratuluĭ Frantz-Iosef în Romînia trebue clasată printre colosalele succese diplomatice ale D-luĭ Sturdza, dar este incontestabil că această vizită a dovedit, încă o dată, micşorarea omuluĭ politic care se află astă-zĭ în fruntea guvernuluĭ, cît şi deplina sa apostasie.

In momentul în care Frantz-Iosef era sărbătorit în Romînia şi în care punga Statuluĭ romîn era sleită pentru a face acestuĭ înalt oaspe, o primire în adevăr împărătească, Romîniĭ din Ungaria eraŭ avertizaţĭ că situaţia lor nu s'a modificat întru nimic şi ca vizita la Bucureştĭ a regeluĭ maghiarilor nu trebuĭe socotită ca un triumf al romînizmuluĭ şi ca o înfrîngere a politiceĭ de la Pesta. In acele momente, după cum spune cu întristare *Tribuna*, peste munţĭ persecuţiunile sînt maĭ înfloritoare de cît orĭ-cînd, procesele de presă lovesc pe toţĭ propagatoriĭ neamuluĭ, iar fruntaşiĭ din comitetul naţional îndură aceleaşĭ lovirĭ ca şi pînă ĭerĭ. Carĭ sînt succesele diplomatice ale D-luĭ Sturdza?

Venirea împăratuluĭ în Bucureştĭ nu poate fi socotită în nicĭ un chip ca o izbîndă politică a D-sale, pe cîtă vreme nu se va dovedi că dincolo în Transilvania şi în Banat, domnia maghĭară şi tirania guvernuluĭ pestan aŭ primit un frîŭ energic. Intr'alt-fel, avem tot dreptul să spunem că cele cîte-va fapte petrecute în aceste din urmă zile aŭ fost atîtea afirmărĭ elocvente că D. Sturdza a fost cu desăvîrşire umilit prin vizita împăratuluĭ, iar romîniĭ de peste munţĭ lăsaţĭ pradă aceluĭaş stăpîn fără inimă.

Una din demonstraţiile cele maĭ convingătoare cum că onoarea de a fi guvernaţĭ de D. Sturdza o plătim cu însemnate umilirĭ, este intemniţarea D-ruluĭ Ioan Raţiu, preşedintele comitetuluĭ naţional de peste munţĭ, tocmaĭ în ceasurile în carĭ Frantz-Iosef întra în Bucureştĭ. Dacă guvernul maghĭar nu ar fi ţinut să dovedească ostentativ continuitatea politiceĭ sale şoviniste şi nedreaptă, uşile puşcărieĭ ar fi rămas închise înaintea fruntaşuluĭ romîn şi intemniţarea sa amînată, dacă nu dezaprobată.

Cînd preşedintele republiceĭ franceze, nefericitul Sadi Carnot, căzu sub pumnalul asasinuluĭ, împăratul Germanieĭ, ca semn al iubireĭ sale nestrămutate de a se împăca cu învinsa de la 1870, graţiă de restul închisoreĭ pe doĭ ofiţerĭ francezĭ osîndiţĭ pentru spionagiŭ. Şi băgaţĭ de seamă că între Germania şi Franţa nu există nicĭ alianţă demonstrativă, nicĭ prietenie, nicĭ solidaritate politică, dar o vrăjmăşie surdă şi în toate zilele hrănită. Cu toate aceste, împăratul Wilhelm n'a lăsat să-ĭ scape prilejul de a se arăta bine-voitor către ceĭ de carĭ vrea să se apropie şi a căutat, printr'o delicateţă de procedeurĭ, să amorţească ura vecinuluĭ dacă nu s'o dezarmeze.

Noĭ, din potrivă, stăm alăturĭ de tripla alianţă, facem demonstraţiunĭ politice alăturĭ de Ungurĭ la Orşova ca şi la Bucureştĭ, regele Ungarieĭ şi regele Romînieĭ se pupă de repeţite orĭ şi cu toate acestea, cînd Frantz-Iosef face întîĭul pas pe pămîntul Romînieĭ, tocmaĭ atuncea marele Ioan Raţiu este îmbrîncit în temniţa maghĭară.

Această coincidenţă, nu fortuită dar voită, această deşteptare pe care ne-o face guvernul de la Pesta, trebuĭe să ne spuĭe în destul că Maghĭariĭ nu numaĭ că nu ne pot fi prietenĭ, dar că dînşiĭ nu vor să ne facă nicĭ măcar concesiunile obligatoriĭ din partea unor oamenĭ cu delicateţa sentimentelor.

Iată, de o cam dată, efectele minunate ale viziteĭ împărăteştĭ, cît şi ale umilinţelor fără sfîrşit, carĭ la D. Sturdza aŭ ajuns o a doua natură.

Dacă adăogăm şi alte amănunte, dacă nu uĭtăm, de pildă, că Frantz-Iosef a primit defilarea armateĭ romîne îmbrăcat în uniformă ungurească şi dacă observăm că, pe de o parte presa maghĭară declară cu tărie cum că vizita împăratuluĭ la Bucureştĭ nu are nicĭ o importanţă pentru Romîniĭ din Ungaria, ĭar pe de altă parte presa guvernamentală din Bucureştĭ nu îndrăzneşte să deştepte speranţe măcar, trebuĭe să ne încredinţăm că din această faĭmoasă vizită nu se vor alege decît: Austro-Ungaria cu un satelit, Romînia cu treĭ milioane maĭ puţin şi D-niĭ miniştriĭ cu cîte o decoraţie maĭ mult.

Iar despre platitudinile şi umilinţele D-luĭ Sturdza să nu maĭ vorbim. Ele sînt fără marginĭ, ca şi fără număr.

Const. C. Bacalbaşa.

Coroana Habsburgică

SATIRA POLITICĂ

Marea sărbătoare

Dacă citeştĭ ziarele din Bucureştĭ, constaţĭ cu o mare surprindere că primirea împăratuluĭ Frantz-Iosef a fost o adevărată minune.

Cu acest prilej s'aŭ petrecut lucrurĭ de carĭ nicĭ habar n'am avut, se zice că a fost un entuziasm indescriptibil, se maĭ zice prin ziare că tot poporul a tras necurmat la urale, că suveraniĭ aŭ fost salutaţĭ cu respect şi cu iubire, că iluminaţiunile aŭ fost strălucite şi că pe strade aŭ fost maĭ multe sute de miĭ de oamenĭ.

Acestea le-am aflat din gazete pe cînd la sufletul meŭ nu ştiŭ alt-ceva de cît următoarele: onor. p. t. public bucureştean, ca la toate parăzile, s'a dus să caşte gura după împăraţĭ şi soldaţĭ. Maĭ ales damele, cum sînt ele curioase din natureĭ lor, aŭ bătut capul bărbaţilor ca să le ducă la alaiŭ, atit pentru a-şĭ arăta toaletele cit şi pentru ca să cĭupească puţină curte.

Despre entuziasm nicĭ pomeneală pe cît mă pricep. Ura! pe strade strigă numaĭ soldaţiĭ carĭ aŭ fost meditaţĭ cu o săptămînă maĭ înainte şi carĭ drept gratificaţie aŭ primit maĭ multe ghĭonturĭ prin fălcĭ. Aceleaşĭ urale le repetă seara la iluminaţie măturătoriĭ primărieĭ şi alţĭ derbedeĭ a 2 leĭ de cap.

Dacă maĭ punem înjurăturile, pumniĭ, înghesuiala şi isprăvile coloneluluĭ Vartiadi, cred că am făcut cea maĭ exactă dare de seamă a primireĭ împăratuluĭ Sfanţ Iosif.

Vax.

REFECURI

Băltaoul de la Cotrocenĭ

Regret să o spun, dar stat-majorul nostru a dat în gropĭ cu ocazia mareĭ reviste şi a mareĭ defilărĭ.

Domniĭ ofiţerĭ carĭ compun acest distins corp, a luat, negreşit, toate măsurile pentru ca defilarea să izbutească peste toate aşteptările, numaĭ despre lucrurile maĭ micĭ nu a găsit cu cale să se ocupe. Aceteĭ nepăsărĭ datorim faptul că tocmaĭ la momentul cel maĭ solemn, două băltace, tot atît de marĭ cît abdomenul luĭ Palladi, staţionaŭ drept în faţa loculuĭ unde trebuĭa să staţioneze împăratul Austrieĭ, regele Romînieĭ şi cele-l'alte persoane simandicoase.

Rezultatul l-am văzut toţĭ cîţĭ am avut curagĭul să mergem pînă la Cotrocenĭ. Soldaţiĭ foarte ţanţoşĭ, cîtă vreme mergeaŭ pe uscat, se debandaŭ de îndată ce începeaŭ să bălăcească în noroiŭ. Din acest motiv, foarte neînsemnat în aparenţă, dar destul de serios în fond, defilarea a dat chix.

Şi să nu se spună cum că era greŭ de observat acest neajuns; de loc. Acest neajuns a fost observat de noĭ toţĭ îndată cum am sosit la Cotrocenĭ. Ţiviliĭ aŭ prevăzut cabazlîcul ce avea să se întîmple, băltacurile săreaŭ în ochiĭ tuturora. Numaĭ statul-major n'a văzut, n'a priceput şi n'a prevăzut nimic.

A făcut, adică, pe «n'aude, n'a vede, n'a băltacul pămîntuluĭ!»

Cĭocănaş.

Sălbatecĭ şi imbecilĭ

Cu ocaziunea venireĭ împăratuluĭ, s'a dovedit şi maĭ mult încă incapacitatea şi sălbăticia administraţiuneĭ şi a poliţieĭ noastre. Toate măsurile luate aŭ fost halandala şi cînd graţie lor s'aŭ produs îmbulzelĭ, s'a brutalizat lumea, s'aŭ brîncit femeile, şi s'a călcat în picioare copiĭ şi bătrîniĭ.

Intre altele să dăm un exemplu: în seara de iluminaţie, pe calea Victorieĭ, în dreptul palatuluĭ, s'a barat strada; lumea însă, în loc să fie oprită a trece înainte de la piaţa Teatruluĭ, ca să se poată scurge fie pe strada Academieĭ, fie pe strada Cîmpineanu, era lăsată să înainteze pînă la palat. Acolo găsea cordoanele de gardiştĭ şi de jandarmĭ, şi ne putind înainta, nu maĭ putea nicĭ să se întoarcă, oprită de valurile de oamenĭ carĭ veneaŭ în sens contrar, aşa că era o îmbulzeală de ne maĭ pomenit, strigăte, leşin, ghionturĭ şi îmbrîncelĭ. In asemenea împrejurărĭ, pe fie-ce moment îngrămădeala devenea maĭ mare şi scandalul de nedescris.

Acelaş lucru s'a întîmplat la revistă. Nu s'a luat măsurĭ din vreme ca îmbulzeala să nu se producă şi atuncĭ cînd nu s'a produs, gardiştiĭ şi guarziĭ comunalĭ cu tesacurile aŭ început să dea în lume ca într'o turmă de oĭ.

Cele de maĭ sus dovedesc îndestul imbecilitatea şi sălbăticia poliţieĭ şi a administraţieĭ noastre care nicĭ odată nu are plan general de măsurĭ pentru o serbare şi caută prin brutalitate să repare inepţia şi incapacitatea eĭ proprie.

Cos.

Atragem atenţia cetitorilor asupra articoluluĭ de reportaj intitulat «*Scopul vizitei împăratuluĭ*», pe care îl dăm în pag. 3-a, la „informaţiunĭ".

Slugĭ ungureştĭ

A fost prea mare tămbălăul sosireĭ împăratuluĭ, ca să nu treacă neobservată o nouă slugărnicie a guvernanţilor noştri faţă de Ungurĭ.

Deputaţiĭ italienĭ de la conferinţa interparlamentară care s'a ţinut la Pesta, aŭ proĭectat o călătorie în România şi pentru acest scop s'aŭ pus în corespondenţă cu D. V. A. Urechie. Era vorba ca Italieniĭ, prin vizita lor în România, să facă oare-cum o demonstraţiune anti-maghiară şi D. Urechie s'a dus la Turnu-Severin ca să-ĭ întimpine.

Guvernul s'a speriat de această catastrofă. Imediat a trimis cu puterĭ discreţionare pe D. Delavrancea şi Sihleanu, ca *să fure* din mîna D-luĭ Urechie pe deputaţiĭ italienĭ. In acest scop nu s'a neglijat nimica şi cu şoselĭ, cu momelĭ, cu toate mijloacele permise şi nepermise, deputaţiĭ italienĭ aŭ fost luaţĭ din mâna D-luĭ Urechie, ĭar la Turnu-Severin nu li s'a putut face absolut nicĭ o primire. Odată ajunşĭ în Capitală, aŭ fost împărţiţĭ în zece părţĭ, despărţiţĭ uniĭ de alţiĭ, în mijlocul şi zăpăceala sărbătorilor împărăteştĭ.

Şi pentru ce toate acestea? Pentru că guvernanţiĭ noştri —mâncătoriĭ de erĭ de Ungurĭ—aŭ devenit cele maĭ scârboase slugĭ ale guvernuluĭ de la Pesta, înaintea căruia tremură.

Şi cu atât maĭ odioasă este purtarea D-luĭ Dim. Sturdza, cu cît ştiut era că această manifestaţiune anti-maghĭară, făcută de parlamentarĭ, dintre cariĭ uniĭ foştĭ miniştri, era să fie cât maĭ discretă, cât maĭ diplomatică, aşa ca să nu se atingă susceptibilităţile nimăruĭ. Cu toate acestea nenorociţiĭ carĭ se cramponează la putere, aŭ frică chiar şi de umbra lor şi de aceea, neputând face alt-fel, s'aŭ apucat de *aŭ furat* D-luĭ Urechie, pe deputaţiĭ italienĭ.

Sfinx.

NEGLIJENŢĂ

Venirea împăratuluĭ Frantz Iosef în Romînia a produs o adevărată transformare în ţară. Mahalagiĭ şi-aŭ părăsit culcuşurile lor liniştite, provincialiĭ şi-aŭ luat brînză şi mămăligă în traistă şi aŭ sosit în Capitală, ĭar autorităţile, funcţionariĭ administrativĭ în special, şi-aŭ pierdut rostul obişnuit al trebeĭ, de oare-ce tot prevăzutul de astă dată devenise acum neprevăzut.

Şi e curios cum tocmaĭ atuncĭ cînd autorităţile trebuĭe să dea maĭ multă dovadă de tact, de pricepere şi îndemînare, din potrivă ele se încurcă maĭ grozav, se găsesc în maĭ totală lipsă de imaginaţie şi de prevedere.

Aşa, să luăm un fapt dintr'o mie, un fapt din cele maĭ importante şi despre care am avut foarte dese orĭ ocaziunea să vorbim, căcĭ să repetă cu o statornicie remarcabilă la toate serbătorile naţionale, în toate sărbările vereĭ etc.

Este vorba de insuficienţa vagoanelor pe liniile C. F. în zile de aglomeraţie.

Aseară trenurile carĭ plecaŭ din gara Bucureştĭ eraŭ ticsite de lume. Pe peron era o gălăgie infernală. Şi la strîmtoarea obişnuită a găreĭ de Nord— maĭ ales în asemea zile — se adaogă şi faptul că rotonda cea mare care a fost transformată în sală de recepţie pentru împăratul Frantz-Iosef, se ţine acum închisă, pentru că să se ferească decoraţiunile de stricăcĭunĭ.

Era o adevărată luptă pentru vagoane şi trenurile aŭ plecat încărcate, mulţĭ pasagerĭ fiind nevoiţĭ să stea în picĭoare.

Pentru ce nu ţine seamă direcţia de numărul biletelor emise? Cum, un călător plăteşte biletul şi nu are unde să stea?

Dar aceasta e revoltător de nedrept.

Am scris de nenumărate orĭ asupra acestuĭ fapt, dar de cîte-orĭ e tren de plăcere, s'aŭ tren pentru o zi de paradă, neglijenţa se repetă. Şi de sigur se va repeta mereŭ pînă cînd într'o zi publicul exasperat se va revolta.

Ianus.

PLATOUL COTROCENI

Decoraţiunile de la Cotrocenĭ.— Cazarma Geniuluĭ. — La regimentul Mihaĭ Viteazu No. 6.—La regimentul Ilfov No. 21.

Nu ştiŭ cum se face, dar eŭ am fost pe ziua de 17 c. de două orĭ la Cotrocenĭ: odată, de dimineaţă, pe la orele 8, ca să pot azista la tămbălăul imperial, şi a doua oară, dupe amĭazĭ, pe la orele 5 şi jum., ca să văd ce nu putusem vedea din pricina prea mareĭ atenţiunĭ ce am dat celor ce se desfăşuraŭ în jurul împăratuluĭ-oaspe.

Mă preumblam, singur, prin tribunele carĭ gemeaŭ încă de greutatea sub care zăcuseră cu vre-o cîte-va ore maĭ nainte; admiram originalitatea prosticĭ acelora carĭ lăsaseră neclintită o baltă enormă în drumul trupelor, drept în faţa împăratuluĭ, care închidea ochiĭ cînd vr'o companie parcurgea eleşteul ce avea în faţă, şi tocmaĭ mă gîndeam cam cîte-zile o să muncească biata ordonanţă a luĭ Frantz-Iosef ca să cureţe noroiul ce 35 miĭ de soldaţĭ avuseseră silita complezenţă să-l arunce pe tunica imperială, — cînd un ofiţer, prieten al meŭ, îmĭ rupse şirul filozofieĭ, învitîndu-mă să văd decorarea ce Geniul făcuse cazarmeĭ sale cu ocaziunea viziteĭ împăratuluĭ.

*

Am primit propunerea ofiţeruluĭ, şi n'am regretat.

Am avut ocaziunea să văd cum nişte militarĭ aŭ maĭ multă ideĭe de ce e *frumosul*, de cît toţĭ Melisianiĭ şi maeştriĭ decoratorĭ aĭ Capitaleĭ carĭ s'aŭ zvîrcolit aproape două lunĭ de zile ca să reediteze decorul ce s'a întrebuinţat, acum şeapte—opt anĭ, la tradiţionalul 10 Maĭ.

Lăsînd de-o parte arcurile de triumf de la cele două intrărĭ ale curţeĭ Geniuluĭ, arcurĭ executate cu mult gust şi cu o pricepere ireproşabilă,—cazarma, frumoasă ca edificiŭ şi poziţiune, a fost şi maĭ frumos decorată.

De la streşinile acoperişuluĭ şi pînă în temeliĭ, ghirlande de foĭ de stejar şi de brad, întreţesute cu diferite florĭ, dedeaŭ clădireĭ un aspect magnific; ĭar stindardele, prin felul cum ereaŭ dispuse, complectaŭ tot ce ar fi putut lipsi unuĭ frumos desăvîrşit.

De-altmintrelea, mulţĭ îmĭ afirmă că această cazarmă a fost obĭectul admiraţiuneĭ împăratuluĭ Frantz-Iosef, care s'a oprit timp de 10 minute pentru a o privi.

*

De la cazarma Geniuluĭ, am tăĭat din noŭ platoul pe lîngă cazarma Trenarilor, către tabăra regimentuluĭ Mihaĭ-Viteazu.

Pe drum, ofiţerul îmĭ spunea că pînă la venirea comandantuluĭ actual al regimentuluĭ de infanterie No. 6, D. colonel Boerescu, abĭa 4-5 barăcĭ adăposteaŭ enormul contingent al acestuĭ regiment al Capitaleĭ şi că, printr'o voinţă de fier şi o energie bronzaică, omul ăsta a reuşit ca, numaĭ în timp de două lunĭ, să îndoĭască numărul barăcilor.

Şi toate astea s'aŭ făcut în chipul cel maĭ economic posibil şi sub priveghĭerea comandantuluĭ de regiment, care de cele maĭ multe orĭ venea în tabără pe la 5 şi jum. dimineaţa.

In adevăr, 4-5 clădirĭ se cunoşteaŭ bine că sînt făcute din vara asta,—căcĭ printre ghirlandele de verdeaţă ce despărţeaŭ tabăra de drum, zidul îşĭ arăta tencuĭala crudă, nevăruită.

In dreptul corpuluĭ de gardă şi cancelarieĭ ofiţereştĭ—două clădirĭ dintre cele nouĭ, ridicate în apropiere de şoseaua care taĭe platoul,—se înalţă un mare şi frumos arc de triumf, avînd pe unul din stîlpĭ marca Austro-Ungarieĭ, ĭar pe cela-l'alt pe a Romînieĭ, amîndouă lucrate în gips şi colorate cu mult meşteşug.

Pe marginea imenseĭ porţiunĭ de drum ce închide tabăra regimentuluĭ sînt plantate marĭ prăjinĭ colorate, în vîrfurĭ cu tricolorul romînesc şi legate una de alta prin ghirlande de stejar de carĭ sînt prinse drapele austriace şi ungare.

Aşa cum e tabăra numituluĭ regiment, a trebuit multă muncă şi multă pricepere ca să ne dea ce-va frumos,—şi am constatat că n'a lipsit nicĭ una nicĭ cea-l'altă.

*

De aci, prietenul meŭ mă conduce în tabăra regimentuluĭ Ilfov, No. 21, regiment pus sub comanda D-luĭ locot.-colonel Hiotu.

In marginea şoseleĭ se ridică două marĭ piramide tetragonale, legate între ele printr'o frumoasă ghirlandă de stejar şi împodobite cu tricolorul romînesc şi drapele austriace şi maghĭare.

Pe marginea drumuluĭ se înşiruĭesc aceleaşĭ ghirlande, ca şi în dreptul regimentuluĭ comandat de D. colonel Boerescu.

De aproape, decorul — luat în întregime — se prezintă cît se poate de bine; dar privit de departe, vîrfurile piramidelor nu par tocmaĭ bine unite prin ghirlanda ce le leagă; par'că lipseşte ce-va, ce-va de care nu-mĭ pot da seama, dar... lipseşte.

*

Cînd am isprăvit cu vizita şi am luat şoseaua la vale, spre Bulevard, am maĭ cuprins încă odată platoul cu ochiĭ.

Avea un aspect sărbătoresc şi, dacă ar fi lipsit balta cu buclucul, cred că împăratul-oaspe ar fi plecat pe deplin satisfăcut, ĭar bĭetul stat-major ar fi scăpat de *recompensa(?) ce ĭ-a acordat regele* pentru munca ce a pus ca să niveleze platoul.

Rug.

IMPRESIUNI şi PALAVRE

(Din corespondența luĭ Chițibuş cu cetitoarele sale)

Dragă Chițibuş,

Nu mă chĭamă nicĭ *Aluta*, nicĭ *Evrica*, nicĭ *Niniche*, nu sînt nicĭ de 15 anĭ, nicĭ de 20. Sînt... să-țĭ spun? Eĭ aşĭ! care femeĭe aĭ maĭ auzit tu să țĭ spună vîrsta adevărată. Am înumărat cam multe primă-verĭ, sînt cam trainicică, dar mă țin bine, destul; în mine am o tinerețe... vaĭ de om,— de aceea şi vreaŭ să mă mărit. Acum (cînd aflu că aĭ mustățĭ *şi încă marĭ*,— pupă-le. Eŭ mă topesc după caĭere!) vin şi eŭ să-țĭ cer un sfat.

Uite, mă ĭubeşte un ofițer tînăr şi frumos, se omoară după mine ca Othelo după cuconița Desdemona; mĭ-a năucit capul, mĭ-a tocit *trotalul*, dar eŭ staŭ ca o pĭatră. Eĭ, nu-l ĭubesc şi pace,— e blond, taman ca Marița luĭ Ferdinand, şi mie spălăcițiĭ nu-mĭ plac. Vaĭ de mine! oĭ fi şi D-ta vre-un *pupă-lapte*, nu te supăra, că eŭ nu vreaŭ să ating pe nimenĭ, maĭ ales pe Mata, care aşa de frumuşel ştiĭ a sta de taĭfas cu femeile. Arare *zgîrie-hîrtie* care să bage în seamă ce trăncănim noĭ şi încă să ne maĭ dea sfaturĭ. Apropo, dar tu, dragă *Chițibuş*, cînd aĭ vre-un păs, la cine te spovedeştĭ? Uite îțĭ daŭ voĭe să mă întrebĭ pe mine: nu te-oĭ învăța lucru mare, dar după cum a zis *Nastratin Hogea* „din zece ale muĭereĭ s'ascultĭ una". Fite-ce buruiană e bună la ceva. Să mă întrebĭ, zăŭ, să mă întrebĭ, că n'aĭ să greşeştĭ. Şi cînd te gîndeştĭ că, uĭte-aşa hodoronc tronc, eram să-țĭ daŭ un sfat alaltă-erĭ, dar maĭ cu una, maĭ cu alta, mĭ-a trecut vremea, ba am stat încă şi de parada împăratuluĭ. Ce fleacurĭ! bine zicețĭ voĭ la *Adevĕrul*: *„Jos monarchia, trăĭască republica"*. Cîtă lume în picĭoare pentru o mogîndeață, un putregaĭ ca ăla, care nicĭ nu vrea să ştie de frațiĭ noştri de peste munțĭ, şi are nas să ne facă vizită. Dar oare el strică, orĭ gîştele care staŭ de-asemenea vicleimurĭ? Aĭde-aşa! ce vroĭam eŭ să aflu de la tine şi unde m'am trezit. (Aşa-ĭ femeĭa cînd nu-ĭ aminte de ceva).

Ce să fac cu măritişul, să rămîn burlacă, orĭ să-mĭ pun pirostriele, răspunde-mĭ? Dar zăŭ, nu te maĭ iscăli *Chițibuş*, că nu-mĭ place: rimează cu *păpuşĭ* şi tu par'că aĭ fi om serios. (Aĭ mustățĭ marĭ). Dar tu cum aĭ vrea să mă chĭeme? Clotilda, Eleonora, Dona Sol, aĭ?

Ce stric eŭ însă, dacă năşica
Mă numeşte

Frusinioa.

Din Turcia

ATENA, 18 Septembrie.—O depeşă din Larissa anunță că o bandă de 15 armenĭ s'a constituit pentru a intra în Macedonia. S'aŭ luat măsurĭ pentru a o împrăştia.

Reclamațiunile ministruluĭ turcesc în privința Armenilor sînt dezmințite în mod oficios; totuşĭ se afirmă că guvernul a decis să expulzeze pe străiniĭ care amenință să turbure relațiunile amicale ale țăreĭ cu puterile vecine.

CONSTANTINOPOL, 18 Septembrie.—Două torpiloare a plecat la Dardanele. Guvernul ar avea de gînd să ridice la 10 numărul torpiloarelor carĭ staționează în permanență în Dardanele.

ROMA, 18 Septembrie. — Se află din sorginte sigură din Constantinopol, că situația politică s'a îmbunătățit în Turcia.

Cercurile conducătoare turceştĭ par hotărîte să facă tot ce le e cu putință, pentru a linişti pasiunile. După informațiunĭ din sorginte turcească, comisiunea de sub preşidenția luĭ Şakir-paşa, a pus pînă acum în libertate 850 de armenĭ.

LONDRA, 18 *Daily Chronicle* zice că circulă ştirea că țarul şi lord Salisbury vor avea o a doua conferință lungă.

Din Slatina

(Corespondență particulară a „Adevĕruluĭ")

Primirea împăratuluĭ

Lunĭ la 16 Septembrie, la ora 10 şi 11 a. m., autoritățile civile şi militare, cum şi un numeros public, aŭ salutat în gara Slatina, sosirea împărarului Frantz-Iosef.

Prefectul şi primarul întîmpinînd pe suveranĭ le-a urat bun sosit.

La oprirea trenuluĭ, muzica militară a intonat imnul imperial, după aceea aŭ urmat prezintările. Impăratul s'a întreținut în modul cel maĭ afabil cu D-niĭ şi D-nele Stăncescu, Dobriceanu, Vărzaru, Col. Ionescu şi Paulian.

Corul

D. Paulian, cu ocazia sosireĭ împăratuluĭ, a format un cor de 90 persoane, care a executat în mod artistic imnul imperial cu cuvinte romîneştĭ improvizate de D-sa. Atît împăratul cît şi regele aŭ felicitat în modul cel maĭ călduros pe D. Paulian, invitîndu-l a repeta din noŭ corul imperial.

O persoană din suita împăratuluĭ notînd în carnetul săŭ pe D. Paulian, a mărturisit apoĭ că corul din Slatina, a mişcat adînc, atît pe suveranĭ, cît şi pe auditorĭ.

Vorbirea uneĭ copile

Asemenea a impresionat mult pe suveranĭ, o mică copilă de la şcoala No. 2, anume Ionescu Zoe, care azistată de Directoare D-na Georgescu, a rostit un frumos discurs, oferind în acelaşĭ timp împăratuluĭ douĭ porumbeĭ albĭ aşezațĭ într'un cuib de florĭ, pus pe o perină de atlas. Copila a fost viŭ felicitată de suveranĭ, carĭ eraŭ mişcațĭ de farmecul cuvîntăreĭ sale.

G. M.

CRONICA

Ordinul „Catarameĭ"

Dintre persoanele carĭ aŭ fost, saŭ vor fi decorate de către împăratul Frantz-Iosef cu ocaziunea viziteĭ ce a facut regeluĭ Carol, este incontestabil că D. C. F. Robescu a meritat într'adevăr această înaltă distincțiune. Şi nu atîta pentru gustul cu care Kefereul a decorat Capitala, căcĭ la aceasta a contribuit foarte mult şi D. Melisianu, nicĭ pentru că a oferit împăratuluĭ cozonac şi sare, de oare-ce maĭ mult a ținut tava D. Bîrsan, a bine-meritat primarul Capitaleĭ onoarea ce.... are să i se facă.

Altele sînt meritele D-luĭ C. F. R. fără de care marele eveniment nu ştiŭ zăŭ dacă ar fi.... dormit pe roze.

Din răutate saŭ melisianie, bine nu se ştie, a fost înfipt drept în fața palatuluĭ, unde avea să fie găzduit Frantz Iosef, un stîlp purtînd marca județuluĭ Neamț. Numirea **Neamț,** pur şi simplu, era în aşa evidență, in cît ar fi izbit privirile atît ale poporuluĭ care căsca gura ca să nu-ĭ scape nimica din vedere, cît şi ale celor douĭ suveranĭ nemțĭ, şi cine ştie ce s'ar fi putut întîmpla.

Dar D. Robescu veghea şi cum a zărit ecusonul cu pricina a şi dat ordine să fie schimbat cu marca județuluĭ Dîmbovița.

De aceea primarul Capitaleĭ cînd va căpăta de la împărat ordinul „Catarameĭ", va avea două cătărămĭ şi va fi de două orĭ salvator, în viața sa de Kefereŭ.

Bao.

Tîrgul cerealelor

Brăila, 17 Septembrie 1896

Grîŭ	cant.	34850 gr. %—61	pr.	8.95-12.50
Orz	„	1200 „ 41½ 47	„	4.20— —

Cerealele sosite:

Pe apă: Grîŭ 69.000 secară 2.500
Orz 5400; Pe uscat: Grîŭ 10000.

Marmorosch Blank & Comp.

Italia şi Tunisul

PARIS, 18 Septembrie. — Azĭ s'a semnat tratatul italo-tunisian. Tratatul stabileşte pentru consuliĭ şi supuşiĭ italienĭ în Tunis, un regim ca acela asigurat consulilor străinĭ şi naționalilor în diferitelor țărĭ din Europa; acelaş lucru e şi pentru tunisieniĭ din Italia ale căror interese sînt reprezintate prin agențiĭ diplomaticĭ şi consularĭ francezĭ.

MOFTURI

Cĭolanul luĭ Palladi

Liberaliĭ se pot lăuda cu succesele pe carĭ le-aŭ avut oameniĭ lor marcanțĭ în timpul şedereĭ împăratuluĭ Frantz-Iosef în Bucureştĭ.

Acela care merită să fie pus în fruntea tutulor este: D. Palladi. Excelența de la Domeniĭ a rezolvat roaderea unuĭ cĭolan, maĭ abitir ca Cristof Columb, afacerea cu oul.

La prînzul de la palat s'a servit între alte mîncărĭ şi tradiționelul *rind-fleisch* (pe romîneşte, rasol) austriac.

Luĭ don Palladu ĭ-a căzut cĭolanul cel mare. Nemțiĭ carĭ se aflaŭ pe lîngă D-sa, îl priveaŭ cu o vădită curiozitate.

— Toner feter! exclamă unul dintre eĭ. Tas ist ain grose chestion!

— Aber vi vird dise diche da! fresen das!

Don Palladu ĭ-a lăsat uĭmițĭ.

Cu mîna stîngă a înşfăcat cĭolanul, ĭar cu cea dreaptă începu să lovească peste braţul stîng, ca să scoată măduva.

— No! Das ist aine extra-ordinere idee!

Şi pe cînd bătea teribil cu pumnul, pac! scapă cĭolanul, farĭuria e țăndărĭ, ĭar măduva stropeşte în toate părțile

— No! dieer da, friet dem teler su h!

Pst.

INFORMATIUNI

INTERIOARE

Scopul viziteĭ împăratuluĭ

Versiunile din cercurile politice.—Austria şi Romîniĭ.—Viena şi Pesta.—Suveraniĭ şi poporul.

In cercurile politice se comentează în diferite felurĭ scopul viziteĭ pe care a făcut-o împăratul Frantz-Iosef regeluĭ Carol.

Din cîte aŭ transpirat pînă acum, se poate considera această vizită ca o cimentare a relațiunilor politice dintre tripla-alianță şi Regatul Romîn.

Azi, este dovedit că Romînia este intrată în mod hotărît în tripa-alianță şi fiind considerată ca țara cea maĭ importantă, maĭ ales din punctul de vedere al putereĭ armate. Ceĭ douĭ împărațĭ din tripa-alianță, ca un omagiŭ pentru concursul pe care îl dă Romînia alianțeĭ lor, vin să viziteze pe regele Carol.

*

Uniĭ merg maĭ departe şi susțin că fată cu dezvoltarea pe care aŭ luat-o manifestațiunile în chestia națională şi cu încordarea la care a ajuns lupta dintre Romînĭ şi Ungurĭ, ceĭ de la Berlin şi Viena aŭ crezut că trebuĭe să facă o manifestație care să contrabalanseze efectele rele pe carĭ le-ar putea avea asupra relațiunilor statuluĭ romîn cu tripla-alianță cestiunea romînilor din Transilvania şi Ungaria.

Impăratul Frantz-Iosef viind în Romînia a vroit prin această vizită să dea o dovadă că simpatizează cu poporul romîn ş că, întru cît ar depinde de el, va împĭedeca pe Ungurĭ de a continua cu brutalizarea Romînilor de peste munțĭ.

*

Ştiindu-se în mod sigur, că dacă politicianiĭ în general sînt favorabilĭ politicĭ de alipire a Romînieĭ pe lîngă tripla-alianță, poporul din cauza cestiuneĭ Romînilor de peste munțĭ e în contra acesteĭ politice, împăratul Wilhelm şi împăratul Frantz-Iosef vor prin vizitele lor—am anunțat deja că şi împăratul Germanieĭ va veni în curînd în Romînia— să-şi atragă simpatiile poporuluĭ romîn şi să arate în acelaş timp Ungurilor că tripla-alianță are nevoĭe de concursul Regatuluĭ Romîn, decĭ să-ĭ facă să înțeleegă că trebuĭe să maĭ domolească şovinizmul lor care depărtează de tripla-alianță pe poporul din regat.

*

Vizitele acestea împărăteştĭ aŭ produs la Pesta — după cît se spune în cercurile politice de la noĭ—o impresie neplăcută. Se vede în demersul acesta al împăratuluĭ o contra-lovitură dată manifestațiilor anti-austriace carĭ se ivesc de câtă-va vreme în capitala Ungarieĭ, ideĭa de independență pe care o manifestă unele cercurĭ maghĭare.

In Pesta prinde teren ideĭa că oameniĭ politicĭ din Viena lucrează pentru a-şĭ asigura ĭarăşĭ concursul poporuluĭ romîn pentru cazul cînd Unguriĭ ar încerca, într'un chip maĭ hotărîtor, să rupă legăturile care îĭ leagă cu Viena.

*

Din toate aceste zvonurĭ carĭ circulă în lumea politică, un lucru este sigur; atît regele cît şi împăratul Frantz Iosef se îngrijeaŭ foarte mult de atitudinea pe care era să o aibă poporul romîn față cu vizita de alaltă-erĭ.

Cînd a venit acum cincĭ zile în Bucureştĭ regele Carol pentru a vedea pregătirile şi decorațiunile ce se făceaŭ în Capitală, pentru primirea împăratuluĭ Austrieĭ, ajungînd la gară, a răspuns D-luĭ C. F. Robescu, care îĭ arăta decorațiunile:

— **Bun, bun, foarte frumos; dar, Domnule primar, cea maĭ frumoasă podoabă este poporul.**

Prin aceste cuvinte, regele a voit să spuĭe primaruluĭ Capitaleĭ: Ingrijițĭ-vă maĭ mult de cît de decorațiunĭ, de aducerea cetățenilor în cît maĭ mare număr înaintea împăratuluĭ.

Iar Frantz-Iosef, atuncĭ cînd primarul ĭ-a prezintat pîĭnea şi sarea, ĭ-a spus:

— **Vă mulțumesc pentru primirea ce mĭ-ațĭ făcut. Decorațiunile sînt prea frumoase; dar cea maĭ strălucită podoabă este numărul cel mare al cetățenilor carĭ m'aŭ salutat.**

Această coincidență între cuvintele regeluĭ Carol şi acelea ale împăratuluĭ Frantz-Iosef arată în de ajuns cît preț puneaŭ suveraniĭ pe atitudinea poporuluĭ în acea zi.

*

Este ĭarăşĭ incontestabil că deosebita amabilitate cu care aŭ fost tratațĭ membriĭ marcanțĭ aĭ opozițiuneĭ şi în special distinsa onoare ce s'a făcut D-luĭ L. Catargiu, era un fel de mulțumire pentru atitudinea păstrată de opozițiune față cu vizita împăratuluĭ.

D.

Deşi cea maĭ mare parte dintre membriĭ consiliuluĭ comunal din Galațĭ aŭ demisionat, D. Anastase Stolojan, ministrul de interne, n'a putut să ĭa încă nicĭ o hotărîre în privința dizolvăreĭ consiliuluĭ, de oare-ce, nicĭ unul dintre membriĭ maĭ importanțĭ aĭ partiduluĭ liberal din localitate, la carĭ s'a adresat ca să-ĭ numească în comisiunea interimară, n'a primit.

Ministrul de interne se găseşte în mare încurcătură, ne ştiind cum să rezolve chestia.

D. Manolache Culoglu, prefectul de Covurluĭ, se află tot în Capitală. D-sa sfătueşte pe ministru să respinge pur şi simplu demisiunile consilierilor.

Astă-zĭ miniştriĭ se vor întruni în consiliŭ la ministerul de interne, spre a rezolva maĭ multe afacerĭ părăsite cu ocaziunea viziteĭ împăratuluĭ Austrieĭ. In acest consiliŭ se va hotărî şi în privința uneĭ însemnate mişcărĭ prefectoriale ce se proĭectează a se face în curînd.

D. M. I. Căprescu a demisionat din postul de director al liceuluĭ clasic din Ploĭeştĭ. In locul D-sale s'a numit D. Trifonescu.

Sîmbătă se deschide stagiunea teatruluĭ Național cu drama D-luĭ B. P. Hasdeu *Răsvan şi Vidra*. Rolul luĭ Răsvan, întrepretat altă dată de Grigore Manolescu, îl joacă de astă-dată D. C. Nottara, ĭar pe acela al Vidreĭ D-na Ar. Romanescu, care l'a jucat şi maĭ nainte.

Pentru actele al II-lea şi al III-lea s'aŭ făcut decorurĭ nouĭ de către D. Romeo Girolamo, pictorul teatruluĭ.

D-niĭ Manolache Albu, fostul primar din Piatra, şi Isăcescu, fostul ajutor de primar, aŭ cerut alaltă-erĭ eliberarea pe cauțiune de sub arestul preventiv.

Tribunalul va judeca cererile de eliberare la 23 Septembrie.

La examenul de bacalaureat s'aŭ înscris 150 candidațĭ dintre carĭ 25 Domnişoare. Probele în scris s'aŭ început astă-zĭ. Ceĭ de la litera A pînă la L vor da examenul în scris la liceul Mateĭ Basarab, ĭar candidațiĭ de la litera L pînă la Z, la liceul Sf. Sava.

Serbările Societățeĭ Preseĭ, carĭ trebuĭaŭ să aibă loc Duminecă 15 curent, din cauza timpuluĭ nefavorabil s'aŭ amînat pentru Sîmbătă 21 şi Duminică 22 Septembrie tot în grădina Casino, lîngă ministerul de interne.

Biletele reținute pentru Duminică 15 curent, sînt valabile pentru Duminică 22.

Aceste serbărĭ vor procura vizitatorilor o deosebită distracțiune, maĭ ales că serbările vor avea un caracter cu totul cîmpenesc.

Consilierĭ comunalĭ de la Ploeştĭ, în frunte cu bătrînul liberal C. T. Grigorescu, aŭ declarat că de azĭ înainte nu vor maĭ lua parte la consiliŭ, de oare-ce sînt foarte nemulțumițĭ de modul cum primarul Stanian administrează Comuna.

Iată textul oficial al toastuluĭ ridicat de regele Carol la prînzul dat la palatul din Bucureştĭ, în seara de 16 Septembrie:

«Să bine-voiască majestatea voastră să-mĭ permită a-ĭ exprima profunda noastră recunoştință pentru augusta vizită ce ne face.

«Entuziasmul cu care Capitala Romînieĭ a primit pe majestatea voastră găseşte un răsunet unanim în țara întreagă, care este mîndră de amiciția cu care majestatea voastră o onorațĭ.

»Prezența majestățeĭ voastre printre noĭ este o adevărată sărbătoare națională şi înalță într'un mod strălucit valoarea pe care majestatea voastră o atribue tînăruluĭ regat de la Dunăre. care priveşte viitorul cu încredere, mulțumită excelentelor relațiunĭ stabilite între Statele noastre.

«Salutăm decĭ vizita majestățeĭ voastre ca un eveniment de cea maĭ mare importanță şi dorim din toată inima ca providența să asigure majestățeĭ voastre o lungă şi pacinică domnie, nu numaĭ pentru fericirea puternicului săŭ imperiŭ, dar şi pentru noĭ, carĭ avem pentru majestatea voastră cea maĭ profundă venerațiune şi admirăm înalta sa înțelepcĭune.

«Legat în aceste sentimente cu poporul meŭ, ridic paharul în sănătatea majestățeĭ voastre şi în sănătatea M. S. împărăteseĭ.

«Trăĭască M. S. împăratul Austrieĭ şi rege al Ungarieĭ!»

In locul de senator al colegiuluĭ I-iŭ de Iaşĭ rămas vacant în urma încetăreĭ din viața a generaluluĭ Racoviță, conservatoriĭ vor susține candidatura D-luĭ L. Catargiu.

FOIȚA ZIARULUI „ADEVERUL"

69

PRIMEJDIE DE MOARTE

XLII

Conversațiune mişcătoare

— Nu se teme de D-ta, ea se teme de alțiĭ, maĭ puțin miloşĭ ca D-ta.

— Par'că spuseşĭ că e nenorocită; pot să-ĭ vin în ajutor?

— Asta e şi speranța eĭ.

— Spune-mĭ ce-ĭ trebuĭe.

— Banĭ.

— Nimic alt-ceva?

— Nimic alt de cît banĭ.

Dete din cap, ca şi cum ar fi voit săşĭ mascheze suferința; apoĭ reculegîndu-se, rosti cu dulceață:

— Sărmana ființă! dacă n'are nevoĭe de cît de banĭ pentru a fi fericită, îĭ va avea.

Se ridică, se îndreptă pe dibuite spre masa de scris şi şezu.

Dintr'o cutie, scoase caĭetul săŭ de cekurĭ, şi pipăind hîrtia cu degetele-ĭ lungĭ şi nervoase, îşĭ puse iscălitura în colțul din dreapta.

Apoĭ, detaşă foaĭa de cotor şi întorcîndu-se către mine, mĭ-o dădu:

— Am lăsat suma în alb. Spune... sărmaneĭ mele prietene să scrie aci orĭ-ce va voi şi repetă-ĭ, dacă tot se maĭ îndoĭeşte, că secretul săŭ e în siguranță sub paza mea şi că m'a făcut fericit aducîndu-şĭ aminte de mine într'un moment de restrişte.

Luaĭ cekul, bolborosind cîte-va cuvinte de mulțumire.

— Maĭ rămîĭ vre-o zi două?...

— Nu! trebuĭe să plec astă-zĭ chĭar.

— Departe?

— La Londra! replicaĭ eŭ cu grabă.

— La niscaĭ-va prietenĭ?

— N'am nicĭ un prieten; sînt singură.

— El tăcu un moment, foarte mişcat de această afirmațiune potrivnică ideĭeĭ ce-şĭ făcuse despre fuga mea.

— Dar tot îțĭ maĭ rămîne vr'un prieten...

— Nicĭ unul, afară de mama Lucas şi...

Mîna luĭ strînse pe a mea şi un surîs îĭ lumină figura.

— Şi eŭ! Oh! dacă urechĭa şi rațiunea mă înşelaŭ, totuşĭ simțul pipăituluĭ îmĭ spunea a cuĭ e mîna pe care o strîng.

Să lăsăm de-o parte acest joc copilăresc şi să fim aceea ce sîntem.

Te rog aibĭ încredere în mine scumpă prietenă! Am rămas ast-fel cîte-va minute fără a ne vorbi, cu mîĭnile unite.

Nu cum-va acelaş sentiment de bucurie amestecată cu durere care îmĭ închidea buzele punea lacăt şi la ale sale?

Nu cum va aştepta să-ĭ încredințez chinurile mele pentru a mă consola.

Dar eŭ nu îndrăznii să răspund la aceste întrebărĭ tăcute.

Lacrima ce mi-se rostogoli din ochĭ pe mînă-ĭ, cînd m'am aplecat să ĭ-o sărut fu singura mea zăpăceală

— Nu pot să fac nimic pentru D-ta? întrebă el din noŭ, foarte agitat.

— Nimic maĭ mult de cît aĭ făcut.

Nimenĭ nu-mĭ poate veni în ajutor; şi apoĭ nu maĭ am trebuință, răul a trecut.

Cine ştie!... poate vor veni zile maĭ bune, cînd voĭ putea să-țĭ spun totul.

— Nu doresc să ştiŭ nimic.

Dacă răul a trecut, să nu ne gîndim ma departe.

Aĭde în grădină, — adăogă el pe un ton mîngîĭetor, ridicîndu se,— soarele trebuĭe să fie cald astă-zĭ,

Mă apucă de braț.

In momentul eşireĭ aruncaĭ o privire asupra odăeĭ ce părăseam.

Pe masă era o carte; un cuțitaş de tăiat hîrtie arăta locul unde o închisese Juditha.

De sigur, această carte o citise pentru el.

Un buchet de narcise înbălsăma aerul.

Acest buchet fusese, fără îndoĭală, adus de dînsa pentru Taras.

In anticameră zăriĭ o frumoasă pălărie de grădină, care trebuĭe să fi aparținut D-şoareĭ Bell.

Taras surîse pipăind-o cu degetele, crezînd că a dat de a sa.

— Trebuĭe să-mĭ fi lăsat pălăria în cea l'altă odaĭe — zise el părăsindu-mă pentru a intra în salon.

L-am urmat pînă la uşă.

Pianul era acolo şi, lîngă dînsul, vioara luĭ Taras.

Apartamentul era mobilat delicios; nu maĭ văzusem nicĭ o dată ceva asemenea.

Era mult maĭ frumos ca cel de la Lambeth, şi pretutindenĭ Juditha lăsase urmele prezențeĭ şi gusturilor sale rafinate.

Aproape de fereastră, se afla ghergheful eĭ, cu o broderie lucrată pe satine.

Alăturĭ un vechĭ fotoliŭ adus de la Lambeth, acela pe care Taras îl prefera.

De cîte orĭ n'o fi stat el într'însul, vorbind cu Juditha!...

Işĭ luă pălăria şi eşirăm din coridor.

— Ştiŭ drumul? zise el.

— Da, erĭ am fost într'acolo.

— Ştiam. Ceva mi-a atins brațul, şi am simțit că eştĭ aproape de mine.

Mă aşteptam de altmintrelea la sosirea D-tale.

Era oare aceasta un fel de a doua vedere, o facultate nouă născută pentru a înlocuĭ pe aceĭa cere-mi lipseşte, saŭ nu maĭ credința în realizarea celeĭ maĭ marĭ speranțe a mea. acea încredere care împingea pe jucătorul de cărțĭ, în urma uneĭ întregĭ seriĭ de pierderĭ, să joace, tot ce ĭ-a maĭ rămas, pe ultima carte?

Şansele sunt cam de o potrivă distribuite în joc ca şi în viață; balanța înclină în mod favorabil numaĭ pentru aceĭa carĭ aŭ curajul să lupte pînă la capăt.

Spunea aceasta fără îndoială în scopul de a mă încuraja, dar figura luĭ radioasă mă surprinse, căcĭ am cunoscut odinioară energia şi forța caracteruluĭ săŭ.

Dacă sărmaniĭ luĭ ochĭ n'ar fi fost închişĭ, nimenĭ nu şĭ-ar fi putut închipui că e orb.

— Da, — ziseĭ, — în momentele cele maĭ triste. tot îțĭ maĭ rămîne către o speranță . . .

Imĭ strînse brațul cu putere:

— Amîndouĭ am avut nenorocirile noastre, scumpă prietenă!

— Mă gîndesc mult la ale mele.

— Nenorocirea mea, — zise dînsul, pentru a schimba cursul ideilor mele, — e cu mult maĭ mică de cît îțĭ închipueştĭ.

Privind vecĭnic lumea asta, ajunsesem să cred că e goală.

Acum învăț să văd fără ochĭ, şi descoper o mulțime de lucrurĭ carĭ, maĭ înainte, scăpaŭ atențiuneĭ mele.

— Şi, seara, miss Bell vine să-țĭ citească şi să țĭ cînte?

— Da, e o fată bună şi iubitoare, a căreĭa răbdare nu oboseşte nicĭ o dată.

Un vîrtej de aripĭ mă făcu să tresar; o sumedenie de porumbeĭ frumoşĭ se aşeză pe umeriĭ luĭ Taras; el scoase din buzunar un pumn de boabe de porumb pe carĭ paserile i le furaŭ din mînă.

— Tot aşa mănîncă şi din mîĭnile luĭ miss Bell? întrebaĭ eŭ, invidioasă.

(Va urma)

Eri, ducele de Saxa, la plecarea sa din gara de Nord către Sinaia, a chemat în salonul de recepţie pe D. Herescu, şeful gărei de Nord, şi i-a oferit medalia „Coburg de Gotha.“

Maĭ multe case străine din Smirna aŭ făcut zilele aceste comande însemnate de spirt la fabricele noastre din ţară. Exportul spirtuluĭ nostru a început să ĭa un avînt considerabil în timpul din urmă.

Alaltă-erĭ s'a făcut la Mihăilenĭ, judeţul Dorohoĭ, alegerile comunale.

A reuşit lista administraţieĭ în cap cu D. colonel Tintila.

Opoziţia n'a pus listă.

La punctul Prisăcanĭ, de la frontiera romîno-ungară, din judeţul Neamţu, geandarmiĭ ungurĭ aŭ tras focurĭ de armă asupra a două romînĭ carĭ tăĭaŭ uscăturĭ pe un munte care de drept aparţine teritoriuluĭ romînesc.

Autorităţile administrative din Piatra aŭ fost înştiinţate telegrafic despre această nouă barbarie maghiară.

Vestea desprea încetarea din viaţă a comerciantuluĭ Socec s'a răspîndit ca fulgerul în Capitală, producînd o vie impresiune maĭ ales în cercurile comerciale.

Socec a murit de un atac de apoplexie. Inmormîntarea va avea loc mîine, Vinerĭ, la orele 2 după amiazĭ.

La concursul pentru ocuparea catedreĭ de limbă franceză, de la Azilul „Elena Doamna“, ce s'a ţinut zilele astea la Universitate, a reuşit D-na Victorina Vaschide.

De şi împăratul a părăsit Capitala, totuşĭ un însemnat număr de deputaţĭ şi senatorĭ continuă a sta în Capitală.

Eĭ aşteaptă întoarcerea miniştrilor de la Sinaia, spre a se înţelege în privinţa numeroaselor promisiunĭ şi angajamente ce guvernul a luat faţă de dînşiĭ, cu privire la locurile de prefecţĭ, primarĭ etc.

Parthenie a fost erĭ la ministerul de culte unde în înţelegere cu răspopitul Dragomir, a regulat transferarea maĭ multor protoereĭ carĭ nu sînt pe placul Locotenenţeĭ mitropolitane.

După cît am aflat, vor fi transferaţĭ protoeteriĭ din Botoşanĭ, R. Sărat şi Vlaşca.

Consiliul sanitar superior a declarat în unanimitate, că copilul D-neĭ Steiner a murit prin sufocare.

In urma acestuĭ vot, judecătorul de instrucţie a reînceput instrucţia afaceriĭ.

Un liberal fruntaş din Ploieştĭ venit în Capitală pentru a azista la primirea împăratuluĭ a declarat unuĭ redactor al nostru, că dacă vor maĭ dura neînţelegerile dintre şefiĭ partiduluĭ din localitate, D-niĭ Radu Stanian şi C. T. Grigorescu, guvernul va dizolva consiliul comunal şi va pune în capul comisiuneĭ interimare pe actualul inspector administrativ, Luca Ionescu.

Ducele de Saxa-Coburg, împreună cu suita sa, a plecat la Coburg.

Examenele înscrise pentru obţinerea diplomeĭ de către absolvenţiĭ şi absolventele şcoalelor normale de institutorĭ din Capitală, s'aŭ terminat.

Marţĭ comisiunea examinatoare va publica rezultatul.

A se citi în pagina a patra urmarea foiţeĭ PRIN CRIMA.

Prin cercurile înalte politice se spune că Unguriĭ privesc cu ochĭ răĭ vizita luĭ Frantz-Iosef în Romînia.

Primul ministru ungar Banffy era hotărît pînă în ultimul moment să însoţească pe împărat în călătoria sa în Romînia.

Aflînd însă că Frantz-Iosef va fi primit în Bucureştĭ maĭ mult ca împărat al Austrieĭ de cît ca rege al Ungarieĭ, a ranunţat de a maĭ veni.

Numărul notru ilustrat de Duminica viitoare, va cuprinde un frumos portret al regretatuluĭ artis *Mateiŭ Millo*, **făcut după ultima sa fotografie. Pe lîngă aceasta, vom da** *defilarea trupelor de la Cotrocenĭ în faţa împăratuluĭ Austrieĭ* **şi vederĭ de la** *Orşova: Porţile de Fer (Iasale, Adah-Caleh, Stînca Babakin, Canalul Cazan, O expolozie de dinamită sub apă, Table luĭ Traian).* **D. N. Petrescu, ca parte satirică ne va da o scenă de actualitate :** *După plecarea împăratuluĭ.*

Succesul din ce în ce crescînd al suplimentuluĭ nostru literar, ne dă dovadă că publicul a ştiut şi ştie să răsplătească ostenelile şi sacrificile noastre.

Aseară a fost în sala Hugo banchetul dat de colonia italiană membrilor asociaţiuneĭ de arbitragiŭ şi pace.

Vinerĭ oaspeţiĭ noştri vor pleca la Sinaia.

Camera de punere sub acuzare a confirmat mandatul de depunere dat de către D. judecător de instrucţie Cernat, de la tribunalul Piatra, în contra D-luĭ C. Isăcescu, fost ajutor de primar.

De la Sinaia

(De la corespondentul nostru special)

— *Prin fir telgrafic* —

Sinaia, orele 10 seara.

La 10 ore dimineaţa împăratul împreună cu regele, regina printul Ferdinand şi principesa Maria aŭ făcut o excursiune la stîna regeluĭ. Acolo s'a luat dejunul. Nicĭ o persoană oficială n'a luat parte.

*

Toţĭ gazetariĭ aŭ plecat. Uniĭ s'aŭ dus în Pesta, alţiĭ la Paris, spre a azista la veaire aţaruluĭ.

Printre gazetariĭ carĭ aŭ venit la Sinaia se află şi un prefect ungur.

*

Doui studenţĭ romînĭ din Transilvania, vroind să vie la Sinaia, pentru a azista la venirea împăratuluĭ, la Predeal aŭ fost întorşĭ înapoĭ cu geandarmĭ, cu toate că aveaŭ paşapoarte în regulă.

*

Impăratul Frantz-Iosef a conferit diferite decoraţiĭ austro-ungare tuturor inspectorilor C. F. R., carĭ aŭ luat parte la sosirea trenurilor imperiale.

*

Sistemul sechestrăreĭ străinilor carĭ aŭ venit la serbările din ţară, s'a practicat şi la Sinaia. Toţĭ gazetariĭ străinĭ aŭ fost puşĭ sub supraveghierea D-lor Colescu, Antipa şi Scupiewsky carĭ ĭ-aŭ urmărit prin toate părţile spre a nu se putea întîlni cu nicĭ un membru al opoziţieĭ.

*

Plecarea Impăratuluĭ

La 9 ore seara împăratul a plecat la Predeal şi d'acolo spre Viena. A fost acompaniat la gară de familia regală, toţĭ miniştriĭ, corpul diplomatic, etc.

Munţiĭ Sinaeĭ aŭ fost cu această ocaziune iluminaţĭ cu electricitate, dînd oraşuluĭ şi împrejurimilor un aspect feeric.

Impăratul şi-a luat în modul cel maĭ cordial rămas bun de la toţĭ carĭ l'aŭ condus la gară.

DOSARUL ZILEI

Un transilvănean, servitor, care se urcase pe un pom din faţa palatuluĭ, de lîngă prăvălia Colţescu, ca să vadă plecarea împăratuluĭ la Cotrocenĭ, a căzut din pom şi şĭ-a rupt coastele şi picĭoarele.

Nenorocitul se află pe moarte la spitalul Colţea.

*

Aseară, pe la orele 8, un mare incendiŭ a distrus treĭ magaziĭ ale D-luĭ Ulmeanu, de la Ferestrăul-Vechĭ.

*

Unuĭ domn din Craĭova anume Alex. Lăzărescu, un pungaş ĭ-a furat pe cînd se afla în cîrcĭuma D-luĭ G. Zissu, din calea Rahoveĭ, un cĭasornic şi o pungă cu 400 de leĭ.

Poliţia e în căutarea pungaşuluĭ.

EDITIA III

Ultime Informaţiunĭ

INTERIOARE

Presa ungară şi Romînia

Ziarele ungureştĭ îşĭ manifestă într'un chip vădit nemulţumirea pe care le-a produs'o serbarea de la Orşova şi vizita împăratuluĭ în Romînia.

Din atitudinea lor reese clar că, acum şĭ-aŭ putut face unguriĭ pentru prima oară o ideĭe maĭ exactă despre dezvoltarea politică şi militară la care a ajuns regatul romîn.

*

Ceea-ce admiră maĭ ales ziarele ungureştĭ, este manifestaţia ce s'a făcut la Orşova regeluĭ Carol. Şoviniştiĭ ungurĭ s'aŭ speriat de manifestaţia patriotică a romînilor şi văd în această neaşteptată manifestaţiune a romînilor, un act politic de o mare însemnătate, un fel de demonstraţie în contra Ungarieĭ.

Ziarele şoviniste *Budapesti Hirlap*, *Magyar Hirlap* şi altele, şi-aŭ pĭerdut pînă într'atîta cumpătul, în cît plîng cu hohote fiascul făcut de ungurĭ la Orşova şi triumful romînilor.

*

Unul dintre unguriĭ din Capitală, în legătură strînsă cu cercurile politice ungureştĭ, spunea cu o vădită tristeţă privind la manifestaţiile ce se făceaŭ împăratuluĭ :

— Mă tem că acum se joacă soarta Ungarieĭ şi nu e poporul ungar de vină, pentru toate faptele reprobabile ce se petrec dincolo, ci numaĭ cîţi-va şoviniştĭ şi neguştorĭ ovreĭ, carĭ ca toţĭ patrioţiĭ de interes exagerează enorm sentimentul patriotic pînă şi în cele maĭ neînsemnate ocaziunĭ.

*

Este incontestabil că manifestaţiile grandioase de la Orşova şi din ţară, aŭ produs o adîncă impresiune asupra tuturor bărbaţilor politicĭ carĭ le-aŭ văzut şi atît deputaţiĭ străinĭ, membriĭ aĭ congresuluĭ de pace, cît şi ziariştiĭ şi-aŭ arătat admiraţiunea pentru chipul cum s'aŭ prezentat romîniĭ în aceste zile de sărbătoare.

Un deputat italian care azista la defilare, văzînd regimentele, spunea în gura mare :

— E grandios. Nu mă aşteptam ca în mica Romînie, să văd o armată aşa de bine organizată şi un popor atît de înţelept.

*

Corespondentul ziaruluĭ *Times*, a trimes o lungă corespondenţă asupra primireĭ ce s'a făcut împăratuluĭ. El a descris cu deosebită atenţiune defilarea şi îşĭ exprimă admiraţia pentru ţinuta trupelor.

Pe toată lumea a impresionat-o maĭ mult însă, mulţimea enormă care manifesta cu o demnitate impunătoare.

*

Aceĭ carĭ aŭ azistat la serbările milenare de la Pesta şi aŭ trecut apoĭ prin Vîrciorova şi Bucureştĭ, s'aŭ convins de superioritatea poporuluĭ romîn.

Aceasta aŭ înţeles-o ziariştiĭ şi oameniĭ politicĭ aĭ Ungarieĭ şi sînt atît de profund impresionaţĭ, în cît nu-şĭ pot ascunde durerea.

D.

Banchetul de la Hugo

Aseară a avut loc în sala Hugo, un mare banchet oferit de D. Cazzavilan, preşedintele societăţeĭ italienilor din Romînia, în onoarea deputaţilor italienĭ, carĭ se află în Capitală.

Aŭ luat parte vr'o sută de persoane, printre carĭ deputaţĭ şi ziariştĭ italienĭ, maĭ mulţĭ politicianĭ cu vază, precum D-niĭ Sihleanu, Fleva, Delavrancea, etc.

D-ra Pozzi fiica unuĭ deputat italian, a venit la banchet în costum naţional romînesc.

Sala era foarte estetic decorată. Banchetul a fost prezidat de ministrul Italieĭ în Bucureştĭ, marchizul Beccariea d'Incisa. D. P. S. Aurelian, preşedintele Cameręĭ, fiind invitat şi neputînd lua parte la banchet, a răspuns printr'o scrisoare în care îşĭ exprimă regretele sale.

*

Aŭ ridicat toasturĭ, D. Cazzavilan, marchizul Pandolfi, senatorul şi profesorul universitar Pierautonio, deputatul-ziarist Nocito, D. Robescu, primarul Capitaleĭ, D. Delavrancea, Mangarini, reprezintantul ziaruluĭ *Tribuna* din Roma, Ceruzi, deputat din Veneţia şi în fine D. Fleva.

Seria toasturilor terminîndu-se, s'a dansat puţin, ĭar la orele 12 comeseniĭ s'aŭ despărţit.

Dud.

Crima din Tulcea

Erĭ douĭ tîlharĭ aŭ eşit înaintea D-luĭ Nichita Pavlov, pe cînd trecea cu soţia sa pe şoseaua Babadag-Tulcea şi l'aŭ împuşcat, trăgînd asupră-ĭ două focurĭ de revolver.

Apoĭ victima a fost jefuită de banĭ.

Impăratul a decorat pe toţĭ ofiţeriĭ de vînătorĭ din Sinaia. Maiorul Dobroveanu în special a fost felicitat de împărat şi decorat cu ordinul «Coroaneĭ de Fier».

In locul căpitanuluĭ Orăşanu, permutat la Tîrgovişte, a fost numit director al închisoareĭ militare, căpitanul Savopolu, de la jandarmiĭ pedeştriĭ.

In locul acestuĭa a fost numit căpitanul Brezoianu.

Prefectul poliţieĭ, D. Paul Stătescu, a fost decorat de împărarul Frantz-Iosef cu «Coroana de Fier» clasa II.

D. San-Marin, directorul prefectureĭ, a căpătat «Coroana de Fier» clasa III-a.

Astă-zĭ la 10.25, toţĭ miniştriĭ aflaţĭ la Sinaia, s'aŭ întors în Capitală.

După prînz se vor aduna în consiliŭ.

D. general Budişteanu, ministru de războĭ, care rămăsese în Bucureştĭ pentru a azista la defilarea trupelor şi a face o anchetă asupra băltoaceĭ de la Cotrocenĭ, a plecat erĭ la Sinaia spre a prezinta regeluĭ raportul săŭ în această privinţă.

Duminică dimineaţă vor pleca din Capitală maĭ multe regimente de cavalerie, pentru a face un marş militar pînă la Huşĭ.

Astă-zĭ de dimineaţă deputaţiĭ italienĭ aŭ vizitat liceul Lazăr, şcoala comercială, şcoala normală, fundaţiunea universitară Carol I, palatul regal şi şcoala veterinară unde li s'a oferit un dejun.

După amiazĭ aŭ vizitat grădina Botanică, fabrica de tutun, şcoala de podurĭ şi şosele şi şcoala de arte şi meserii.

D. Butculescu le va oferi astă-seară un prînz.

La 1 Octombrie se va face cu mare solemnitate, inaugurarea mareluĭ Teatru Naţional din Iaşĭ.

Se crede că regele şi regina vor prezida solemnitatea.

Erĭ s'a deschis curtea cu Juraţĭ din Ilfov.

Preşedinte e D. Dîmboviceanu şi va fi azistat în prima seziune de D-niĭ Obedenaru şi Durma, ĭar în a doua seziune de D-niĭ Florescu şi Anghel.

D. procuror Ionescu va ocupa fotoliul ministeruluĭ în seziunea I-a ĭar D. procuror amangiu în a II-a.

La 9 Octombrie va veni înaintea Curţeĭ de casaţie procesul rezervistuluĭ Iacob Ţăranu, condamnat la un an închisoare de către consiliul de războiŭ al armateĭ.

Deputaţiĭ italienĭ aŭ vizitat erĭ Ateneul, şcoala primară de la maĭdanul Dulapuluĭ, pentru a vedea cum funcţionează o şcoală primară, palatul Justiţieĭ, biserica Doamna Bălaşa, Banca naţională, Muzeul de antichităţĭ, Muzeul de zoologie şi Academia romînă.

Unguriĭ sînt furioşĭ de primirea ce s'a făcut luĭ Frantz-Iosef. Eĭ consideră această vizită ca o insultă adusă neamuluĭ lor.

Din această cauză, pe tot parcursul între Predeal şi Pesta, nicĭ o gară din Ungaria n'a fost împodobită. Impăratul nu s'a oprit nică-erĭ, ducîndu-se direct la Pesta.

Erĭ s'a judecat de către secţia comercială a tribunaluluĭ Ilfov, 45 de procese comerciale.

In privinţa şicanelor pe carĭ unguriĭ le-aŭ făcut deputaţilor şi senatorilor italienĭ, carĭ aŭ venit la Bucureştĭ, maĭ aflăm următoarele :

Unguriĭ furioşĭ contra italienilor carĭ voĭaŭ să meargă în Romînia, de la Pesta aŭ încercat toate mijloacele pentru a-ĭ împedica. Ast-fel guvernul ungur a trimis o circulară către toţĭ deputaţiĭ şi senatoriĭ italienĭ, înştiinţîndu-ĭ că dacă vor pleca să nu ĭa bagaje, căcĭ nu este loc în trenurile ungureştĭ pentru pachete.

Dar văzînd că italieniĭ tot voĭesc să plece, începură a pune în practică influenţele femeeştĭ.

Toate Doamnele de elită din Pesta intervenird atuncĭ pe lîngă deputaţiĭ italienĭ, ca să facă să renunţe la această vizită, care ar fi o ofensă pentru poporul maghĭar.

Parchetul general a cercetat erĭ pe toţĭ implicaţiĭ în afacerea furtuluĭ de la ministerul de finanţe.

JUDICIARE

Afacerea Stellorian-Georgescu

Tribunalul corecţional va judeca la 24 Septembrie, procesul luĭ Mihail Georgescu, autorul atentatuluĭ cu vitriol de la şosea.

Vor pleda din partea civilă D-niĭ advocaţĭ D. Giani şi P. Dancovicĭ, ĭar din partea apărăreĭ D. Delavrancea şi Durma.

ECOURI

In curînd va apare „Dacă“ o nouă romanţă de C. Dumitrescu, şeful orchestreĭ de la Cozma.

Cuvinte de Carol Scrob.

D. Haimovicĭ, impresariul mareluĭ *Stabiliment Hugo*, întorcîndu-se din streinătate unde fusese pentru angajarea uneĭ trupe pentru sezonul de ĭarnă, aflăm că a obţinut şi concursul mult cunoscutelor M-lle *Jeane Bardoux şi Beloné* carĭ aŭ cules laurĭ pe toate scenele din streinătate.

De asemenea aflăm că şi mult cunoscutul *Kaufman*, unul din ceĭ maĭ bunĭ biciclişti care a primit peste 140 medaliĭ de aur, va face parte din personalul acesteĭ trupe.

FOIȚA ZIARULUI «ADEVĔRUL

141

PRIN CRIMA

PARTEA A TREIA

FRATE ȘI SORĂ

IX

Teamă de moarte

— Da, răspunse Constanța; doctorul e lîngă dînsul și primul pansament s'a făcut.

— Dar frate-meŭ?

— A venit.

In acest timp ușa se deschise și Monté-Léone apăru în prag.

El înaintă cu mîna întinsă spre Fontenay care nu se maĭ putea ține pe picioare.

— Ah! sărmanul meŭ Fontenay! sărmanul meŭ Fontenay!... zise el îmbrățișîndu-l.

— Maurice e greŭ bolnav, nu-ĭ așa? răspunse Martin cu o voce înecată și avînd niște ochĭ de om cu mințile pĭerdute.

— Nu, răspunse Monté-Léone, să sperăm că nu se va întîmpla nimic răŭ.

A fost rănit la cap; căderea a fost gravă; dar, știĭ, rănile primite la craniŭ saŭ te duc imediat la moarte, saŭ se vindecă.

Și Maurice se va vindeca, țĭ-o jur; dar trebuĭe să aĭ puțin sînge rece și curaj.

Fontenay se muncea groaznic ca să se liniștească puțin.

— Maurice a scăpat de leșinurĭ, zise Monté Léone.

Primul cuvînt ce-a pronunțat pe dată ce s'a făcut maĭ bine, a fost numele D-tale....

I-am răspuns că am trimis să te caute.

Doctorul ĭ-a recomandat, maĭ adineaurĭ cît de multă liniște și o tăcere absolută; înțelegĭ pentru ce.

Nu trebuia decĭ să arățĭ fața de fiul D-tale vr'o emoțiune puternică s'aŭ vr'un soiŭ de deznădejde.

In starea în care te aflĭ, nu cred nimerit să intrĭ la dînsul; vreĭ să maĭ aștepțĭ?

— Nu, răspunse Martin, dă-mĭ numaĭ un pahar cu apă rece, și în urmă de sigur mă voĭ reculege.

In sfîrșit, după ce sorbi din paharul cu apă și după ce se udă pe frunte cu puțină apă, zise:

— Acum, pot să văd pe fiul meŭ.

— Vino, rosti Christoval, dar să nu te nelinișteștĭ de loc de bandajele ce veĭ vedea la capu-ĭ.

Martin făcu vre-o douĭ—treĭ pașĭ.

Aproape de ușă, picĭoarele i se împleticiră.

Ducesa și frate-săŭ îl privĭaŭ cu o milă și o tristeță nețărmurite.

Imaculata, maĭ cu seamă, simția că i se zdrobește inima, văzînd cum suferă această ființă atît de bună și atît de cinstită.

Intr'un elan de pasiune pe care nu și-o putea stăpîni, ea îĭ luă mîna și-ĭ zise:

— Să n'aĭ teamă, fiul D-tale nu va muri din accidentul ce s'a produs în casa mea...

Dumnezeŭ e prea drept pentru ca acest lucru să fie cu putință!...

Fontenay o privi lung, mișcat și maĭ mult de cît era, — dacă e posibil, — de această milă suverană și de vorbele ce izvoraŭ din gura acesteĭ femeĭ, care îl impresionase atît de strașnic în întîĭa zi a cunoștințeĭ.

Monté-Léone se apropie și, luîndu-l în brațe, se oferi a-l conduce.

— Dă-mĭ mîna, grăi ducesa; te voiŭ însoți eŭ însă-mĭ pînă la patul fiuluĭ D-tale.

Martin se supuse, pe cînd degetele fine ale tinereĭ femeĭ strîngeaŭ pe ale sale, voind, par'că, a-ĭ transmite prin această strîngere de mînă curajul și speranța de carĭ avea atîta nevoĭe Martin.

Intrară.

Lafont, care nu se mișcase de lîngă patul suferinduluĭ, se depărtă și, punînd un deget pe buze, zise:

— A ațipit puțin, să nu facețĭ zgomot; are o mare necesitate de odihnă.

Aŭ trebuit recomandațiunile exprese ale doctoruluĭ, pentru ca Martin să nu se azvîrle asupra fiuluĭ săŭ, plîngînd, suspinînd, strigînd...

In adevăr, cînd văzu că fața sărmanuluĭ săŭ copil seamănă cu a unuĭ mort, cînd văzu capul luĭ Maurice legat cu fașiĭ de pînză albă, dintre carĭ unele eraŭ pătate de sînge,—Fontenay încercă o durere neasemănat de mare.

Acesta era fiul săŭ, Maurice al săŭ!...

Acesta era copilul pe care îl crescuse de mic, pe care îl creĭase atît moralmente cît și fizicește prin munca, iubirea și îngrijirea sa de toate zilele!...

Copilul pe care îl iubise și maĭ mult de cînd rămăsese fără mamă!...

Copilul, care era tot pentru sărmanul om!...

Totul, maĭ cu osebire de cînd casa sa devenise atît de goală, atît de deșartă!..

Și acest copil zăcea de o parte..... fără respirare, fără semn de vĭață, asemănător unuĭ cadavru!..

Nefericitul tată simția cum inima i se zdrobește pe fie-ce clipă maĭ mult...

Simția o tortură adîncă și dureroasă... o tortură pe care n'o maĭ cunoscuse de la moartea Eleneĭ...

Se așeză într'un scaun pus pentru dînsul la capul patuluĭ, și, cu capul rezemat de corpul fiuluĭ săŭ, plînse mult, tăcut, ĭar din ochi-ĭ izvoraŭ rîurĭ abondente de lacrimĭ.

Lafont se depărtă.

— Mă duc să prînzesc, zise el.

In noaptea asta trebuĭe să aĭbă niște frigurĭ teribile și e necesară din parte-mĭ o riguroasă supraveghiere.

Nicĭ Imaculata, nicĭ Christoval nu-l opri să ĭa prînzul la otel, de și ar fi fost firesc acest lucru.

Tînăra femeĭe se mulțumi să-ĭ zică:

— Ce trebuĭe să facem pînă ce te veĭ întoarce?

— Să întrețineți și să reînoițĭ fără încetare compresiile de ghĭață ce ĭ-am pus la cap, să împĭedicațĭ pe bolnav de a vorbi, să-l oprițĭ de a se sforța și chĭar de a se mișca.

Ea făcu un semn frateluĭ săŭ; și acesta însoți pe doctor pînă la ușă, fără a-ĭ adresa un singur cuvînt.

Se explica oare această muțenie prin tăcerea ce recomandase doctorul să fie în jurul bolnavuluĭ?...

In anticameră, Christoval se adresă unuĭ valet:

— Insoțește pe Domnul doctor și pune-ĭ o trăsură de ale caseĭ la dispozițiune.

Apoĭ prințul salută pe doctor cu o politeță vecĭnic inexplicabilă pentru Lafont.

Dar, reîntors în cameră, această răceală dispăru ca un fulg de zăpadă la văpaĭa soareluĭ...

Intr'adevăr, apropiindu-se de pat, Monté-Léone luă în mîĭnile sale capul luĭ Martin Fontenay și, cu o violență pe care nicĭ o dată n'aĭ fi bănuit-o sub masca-ĭ de ghĭață, îĭ zise:

— Nu maĭ plînge, nu te maĭ zbucĭuma, fiul tăŭ nu va muri...

Ți-l vom salva noĭ!...

Fontenay se întoarse ca mișcat de o mașină electrică; el privi pe Monté-Léone cu niște ochĭ marĭ, nebuneștĭ, și zise:

— Cine mĭ-a vorbit?... Cine mĭ-a vorbit?...

(Va urma)

Proprietar, CONST. MILLE

Tipografia ziaruluĭ „Adevĕruluĭ" Pasagiul Bănceĭ Naționale

Tipărit cu cerneală E. T. Gleitsmann Dresda